

KÖZÉRDEK.

A MAGYAR Bányász- ÉS Kohász-Altisztek Országos Egyesületének
HIVATALOS LAPJA

MINT A

„JÓ SZERENCSET“

II. évfolyamának

23. SZ

külön melléklete.

LITSCHAUER LAJOS
m. kir. bányatanácsos.

SZERKESZTI:
közreműködésével

MATEJKA GYULA
osztálytitkár.

Miresz Flórián,

kohófelvigyázó, született 1880. évi május hó 4-én Tajó községben (Zólyom megye). Mint a zólyom-lipcei Gizella árvaház növendéke ottani tanulmányainak bevégezése után a selmeczbányai m. kir. kohóhivatalnál nyert alkalmazást, honnét 1897. szeptember 1-ével mint ösztöndíjas tanuló a selmeczbányai bányaiskolára került, melyet 1900-ban elvégezve a selmeczi kohóhivatalnál jelentkezett szolgálattételre. 1901. ápril 1-től végz. bányaisk. tanuló minőségben az aranyidai kohónál teljesített szolgálatot, hol 1902. évi márczius 1-étől kohófelvigyázó segédaltisztnak neveztetett ki. Ugyanekkor visszahelyeztetett a selmeczi kohóhivatalhoz, hol bekövetkezett haláláig, illetve f. é. július 22-ig teljesített szolgálatot. Ekkor megrongált egészségének helyreállítása céljából szabadságidőt kapott, míg augusztus hó 15-én Budapesten a Szt. István kórházban meghalt. Törekvő szorgalmas egyéniség volt, de gyenge szervezete élte tavaszán sodorta a sirba. Nyugodjék békében.

Hivatalos közlések.

Jelentés a Marosujvári közgyűléssel kapcsolatos ünnepekről.

A Magyar Bányász és Kohász Altisztek Országos Egyesülete első évi rendes közgyűlését a magyar bányászat egyik legvirágzóbb helyén *Marosujvárott* 1909. évi augusztus hó 15-én tartotta. A közgyűlésen a vidékiek közül *Selmeczbányáról*: Kellner Aurél központi elnök, Ballay János központi titkár, Gindl János központi pénztáros, Balázs

János osztály-elnök, Hajniczky András, Rudnay Adolf, Haniska Antal, Matejka Gyula; *Miszerfáról*: Kossik István ottani osztály-titkár; *Zalatnáról*: Császár János; *Körmöczbányáról*: András József oszt. elnök, Toarniczky József; *Dorogról*: Jávorka Mihály; *Alsó-Fernezelyről*: László Endre; *Gurarosiáról*: Percza Miklós; *Kapnikbányáról*: Lányi János; a *marosujváriak* részéről: Bedő István, Bacsó Ferencz, Bakó János, Dull Gyula, Földvári Károly, Hintrauer Károly, Karsai Sándor, Kossa István, Lányi Gyula, Márton Károly, Nyerusay Lajos, Ott Antal, Szilágyi Péter, Tomko Andor tagok, Vérnesi György (Gyulafehérvár) Dávid Miklós (Dcészakna) v. bányatanulók, mint vendégek.

A rendező bizottság a vidékieknek fogadása után, azokat elszállásolta. Kellner Aurél és Gindl János, Bedő Istvánnál, Rudnay Adolf, Bacsó Ferencznél, László Endre, Bakó Jánosnál, Percza Miklós, Dull Gyulánál, Kossik István, Földvári Károlynál, Haniska Antal, Karsai Sándornál, ifj. Toarniczky József, id. Toarniczky Józsefnél, Jávorka Mihály, Márton Károlynál, Ballay János és András József, Ott Antalnál, Császár János, Védly Mihálynál, Balázsy János, Szilágyi Péternél, Matejka Gyula, Tomko Andornál kapott lakást.

Elszállásolás megtörténte után a jelen volt özszes egyesületi tagok Nagyságos Szabó Albert m. kir. bányatanácsos, főbányahivatali főnöknél tették tiszteletüket s egyben felajánlották neki a közgyűlés díszelnöki székét. Szabó Albert bányatanácsos a tisztelgést s a felajánlást szívesen fogadva megköszönte az iránta tanúsított bizalmat és ígéretét adta, hogy a közgyűlésen meg fog jelenni s a tárgyalást vezeti.

A közgyűlés a tisztli kaszinó termében d. u. 3 órakor vette kez-

TÁRCZA.

Az ősemler.

(Folytatás a »Közérdek« 20. számának 91 oldalához)

Az ember pedig fejlődött. A koponya mindinkább tágult, hogy helyet adjon az agyvelőnek. Mindinkább élesebb, szembeötlőbb lett a különbség a majom és az ember között. A majomnál a koponya alsó-része, az embernél a felsőrész a kiválóbb, az erősebb. Itt az alsó álkapocs az erő, ott az egyvelő területe az uralkodó. Ez a különbség azonban mindig megvolt, az első pillanattól kezdve. Már a heidelbergi embernél is, talán még alig észrevehető arányokban. De a neander-völgyi embernél a különbség már nagyobb, a jáva-szigeti lénynél még erősebb. Ezek a valóságok pedig arra a következtetésre utalnak, hogy az ember és a majom nem egymás leszármazottja, e két fajnak nincs is közös őse, hanem csak közös kiinduló pontja. Az ember, vagy használjuk Wassmann atya szavait, az »agyvelős állat« gyenge állkapcsá-

delőt, melyen fentemlítettek kivül még Magyar Mihály főmérnök, Urbán Andor mérnök, Orbán Károly bányamérnök, Roska Sándor számellenőr, Zalay Károly számgyakornok, s Nagy Pál községi előljáró is vett részt.

A közgyűlés lefolyásáról, a már közölt jegyzőkönyvvel számoltunk be.

Üdvözölő táviratok küldettek Wekerle Sándor Ö Nagyméltóságának, Méltóságos Mály Sándor ministeri tanácsos úrnak, méltóságos Battyány Lajos gróf, nagyságos Litschauer Lajos bányatanácsos és dr. Fehér Manó ügyvéd urnak. Mály Sándor ministeri tanácsos úr és Fehér Manó ügyvéd úr az egyesület tiszteletbeli tagjaivá választottak.

A gyűlésről visszajövet a vendégeket a bányász zenekarnak Bánca téri zenéje szórakoztatta, melyn a város igen nagy számu közönsége is részt vett.

Este 8 órakor a kincstári vendéglő nagy-termében társas vacsora. A szépen berendezett, virágokkal feldíszített teremben részt vett a főbányahivatal teljes tisztikara. Ott láttuk a hivatal főnökné, ő nagyságát valamint Erzsi, Miczi s Ilonka leányát és László fiát, — Mosóczy főmérnök urat és nejét, Dr. Ambrus Pál urat és nejét, Magyar Mihály főmérnök főnökségedet, Orbán Károly bányamérnököt, Dr. Ambrus Pál bánya és járási orvost. Gretzmacher Gyula segédmérnököt, Roska Sándor számellenőrt, Horváth Mihály kezelőtisztet. A zenét Muzsik Jakab karnagy vezetése alatt a bányász zenekar vonós kara szolgáltatta, művészies játékával mulattatva a közönséget.

Szünetek alatt a szebbnél szebb toasztokban sem volt hiány. Bedő István a megjelent vidéki küldöttekre, a kartársakra; Kellner

val, de agyvelejében rejlő intelligenciájával arra volt kiszemelve, hogy egykor elméjével hódítsa meg a földet, míg a majomra erősebb állkapocszal, hatalmasabb fogsorral nem várhatótt más sor, mint megmaradni alárendelt állapotában. A fajok különválása sokkal korábban kezdődött, amint eddig hitték. Minden jel arra vall, hogy külön őse volt a majomnak, külön az embernek. Az ősemler léte, főnmaradása, jövendője, agyvelejének fejlődéséhez volt kötve. Es hogy ez a fejlődés zavartalanul mehessen végbe, szükséges volt a paradicsom.

A vallás és a tudomány harcában a heidelbergi ember új korszakot jelent. A tudomány ismét közeledett a valláshoz, az elmélet a régi életigazságokhoz. Persze Bölcshe tanár, Haeckel és követők ez új fölfedezés ellenére is haladni fognak a maguk utjain, amig a fölfedezések nem fogják kényszeríteni őket egy-egy újabb meghajlásra a régi, elavultnak hirdetett igazságok előtt.

Az ősemlerről még nem hangzott el az utolsó szó. A heidelbergi lelet csak azt mutatja, hogy az ember már itt járt a földön, amikor a természet a maga csodás szörnyalakjait szülte, tehát oly korban, oly

Aurél az ünnepély színvonalát emelő bányatanácsos, hivatalfőnökre, Balázsy a jelen volt hölgykoszorúra majd a kartársi öszszeslartásra emeli poharát. Szabó Albert bányatanácsos igen szép hasonlat kapcsán a vendégeket, mint a magyar bányászat munkatársait, Ballay János a tisztviselő kart éltette. Igen érdekes beszédet mondott még Toarniczky József és Andrási József.

Az estély, a legnagyobb fesztelenséggel egészen a reggeli órákig tartott. Nagy örömmel láttuk a hivatal főnök úrat, s a főbányahivatal tisztviselő karát, alattasaik, mint ők mondták munkatársaik. a bányász és kohász altisztek, között és azon szívélyesen leereszkedő modort, a melyben a bányász- és kohász-altiszteket részesítettek. Erre kasztrend-szerű napjainkban alig találunk valahol példát. Régi idők hagyománya szerint a bányász szellem kultiválásának Selmezbánya lett volna a központja, de nem nagyítunk, ha a régieket éltető e hagyományos bányászati kollégiálitást teljesen szüzi állapotában Marosujvárott véljük felfedezni.

Másnap 9 órakor a Stefánia akna művelésének megtekintése alkal-mával Magyarország ezen első sóbányája márványhoz hűen hasonló falaival, egy vallásos tárgyú képhez hasonló természeti csodájával igen kellemes benyomást tett a szemlélőre. A bányaintézőség intézkedése a vendégeket a bányászdal s egyéb zenei darabok tárogató szólamaival lepte meg a bányában, melybe kellemesen vegyültek a sóbányamun-kások csákányainak ütései.

A bányából visszajövet megtekintve a külműveket délután a sósfürdőben felfrissülve megújított idegzettel a társaság még egyszer

időben, ahová képzeletünk világa is alig ér. És hogy fönmaradt, a fajok harczában el nem pusztult, hogy mint a világ első fenevadja mindent meghódított, azt csak annak a valaminek köszönheti, amit mi lélek-nek nevezünk. Az élet azonban kényszerítette, hogy lelkének első tevén-kenyiségét fegyverek alkotására használja, hogy az első szerszám, amit készít. fegyver legyen a mások pusztítására . . .

Vajjon változott-e a világ évmilliók alatt? Az emberi elme a művészet, a tudomány szolgálatában is csodákat művelt. Kilépvé Bölcshe tanár előadásából, palotákat látunk magunk előtt, ahol császár-rok laktak és laknak, a világ leghatalmasabb templomai Isten dicső-ségére itt állanak előttünk, jobbról-balról hatalmas háztömbök emel-kednek, mindannyi oltárai a tudománynak, de az emberek, akik mind- ezt alkották, teremtették, egész másról beszélnek: csatahajókról, ágyuk-ról, golyószóró puskákról, puskaporról és dinamitról, mert az ember sokat tanult és feledett, de elméje első szülöttjétől, a fegyvertől meg-válni nem tudott. *Bp. (74.)*

jött össze a kincstári vendéglőben. Itt, majd az állomáson hangzott el az utolsó, a szív mélyéből jövő szó, igazi köszönet azzal a kijelentéssel, hogy az egyesület ezen első közgyűlése, a kartársi szeretetnek legszebb emléke, felejthetetlen lesz a magyar bányász és kohász altiszti kar előtt. Ezzel vége lévén a hivatalos programnak szélment a társaság. Egyesek még aznap, mások 17-én a reggeli illetve délutáni vonattal utaztak el.

Igazán jóleső érzéssel gondolunk a lefolyt ünnepélyre, amely a bányász és kohász altiszti kar valóságos ünnepei voltak. Míg egyszer az utolsó és a leghálásabb köszönetünket fejezzük ki a résztvevők nevében azoknak, kik az elszállásolás, kalauzolás, stb. körül oly önzetlenül fáradoztak. Legőszintébb köszönetet mondunk a bányakincstár tisztviselő karának, aki leereszkedve hozzájárulni szíves voltak ahhoz, hogy a magyar bányász és kohász altisztek eme első közgyűlése páratlan sikert aratott.

Kedves kartársainkat s előljáróinkat ugyanoly érzéssel tartjuk emlékezetünkben, a mily szeretettel ők a Magyar Bányász- és Kohász-altiszti kart fogadni, illetve pártfogolni szívesek voltak.

Jó szerencsét!

Jegyzőkönyv.

Felvételei 1909. évi augusztus hó 22-én a körmöczi osztály részéről megtartott rendkívüli gyűlés alkalmával.

Jelen voltak: Andrassy József osztályelnök, Toárniczky József osztály-alelnök, Paschkó Imre osztály-titkár, Oszwald János osztály-pénztáros, Sztraka József, Jávorik László, Flóra Ignác, Palencsár Márton, Gröbl Mihály, Mrász János, Mikuska János, Lukács József, Pichler Lajos, Czidler Alajos, Biró Lajos, Misztrik János, Keresztény István, Kurinszky József választmányi tagok. Az elnök üdvözlővén a megjelenteket, kijelenti, hogy a rendkívüli gyűlést csupán azért hívta egybe, hogy úgy ő, mint az osztály alelnöke a közgyűlés lefolyásáról beszámolhassanak. Az elnök beszámol a közgyűlés lefolyásáról s egyebek között bejelenti, hogy a Memorandum átnyújtása bizonytalan időre elhalasztani határozatott. A közgyűlés eme eljárását a tagok nagyobb része helyeselte a kisebbik része azonban nem osztja nézetét, ami nagyobb vitára szolgáltatott okot. Toárniczky József alelnök ismerteti a közgyűlésen tett, a bányaiskolák szervezéséről ismert indítványát, s ragaszkodását a Memorandum felterjesztésére és sajnálattal kijelenti, hogy indítványát érvényre nem juttathatta. Az elnök felolvassa a Nagybányán megtartott tiszti értekezleten megszerkesztett Memorandumot: A tagok örvendetes tudomásul veszik, hogy a Memorandumban az altisztekről is történt gondoskodás. Flóra Ignác hosszabb beszédben

foglalkozik egyesületünk eddigi működésével és sajnálattal tapasztalja, hogy egyesületünk működésében ezideig semminemű pozitív eredmény nem érelett el. Egyesületünk ezen stagnáló működését főképpen a központ hibájául rója fel. S ha tekintetbe veszi a folyó hó 15-én Marosujvárott megtartott közgyűlésen, az osztály által kiküldött kartársak beszámolója szerint, a központ vezetőségének ezen közgyűlésen tanúsított állásfoglalását, úgy egyesületünk működésében határozottan visszafejlődést konstatál. Ebből kifolyólag nem bizik az egyesület életképességében és a központ iránt nem viseltetik bizalommal. Indítványozza, hogy az osztály is ily értelemben adjon kifejezést a központ vezetősége irányt érzett bizalmatlanságának. A gyűlés egyhangulag, a felszólaló indítványához egész terjedelmében hozzájárul és kimondja, hogy a központ vezetősége iránt nem viseltetik bizalommal. A jövőben pedig eredményesebb működést és eredményesebb munkát vár a központtól. Több tárgy nem lévén az elnök a gyűlést berekeszti.

K. m. f.

Andrási József s. k.
oszt. elnök.

Paschkó Imre s. k.
jegyző.

Hitelesítjük:

Flóra Ignác s. k.

Lukács András s. k.

Jegyzőkönyv.

Felvette a Magyar Bányász és Kohász Altisztek Országos Egyesületének Selmező vidéki osztálya 1909. évi szeptember hó 5-én d. u. 2 órakor tartott ülésén.

Jelen vannak: Balázs János oszt. alelnök, Nagyságos Litschauer Lajos m. kir. bányatanácsos tiszteletbeli tag, Matejka Gyula oszt. titkár, Gindl J. pénztáros, Urbancsok J. ellenőr, Kellner Aurél, Urbán Vilmos, Ballay János, Boroska Lajos, Pokorny József, Martinecz József, Jakóby Ferencz, Pischl László, Pokorny János, Bránszky István, Vodráska Béla, Prandorf Samu, Honek Ignác, Czobor Miklós, Riedl Ferencz, Rudnai Adolf, Szokoll Gyula, Fényes János, Grausz János, Szabó Ferencz, Pomekacs András, Haniska Antal, Némethy Károly, Hillay Márton, Dániel Mihály, Kollár Ignác, Lupták M., Preisz Ferencz, Hajniczky András, Bocsák István tagok.

Osztályelnök megjelenteknek szívélyes üdvözlése mellett beszámol a Marosujváron tartott közgyűlés lefolyásáról, kiemelve a közgyűlés díszelnökének Nagyságos Szabó Albert bányatanácsos úrnak valamint a főbányahivatal tisztikarának leereszkedő szívességét, kiknek elsősorban köszönheti az egyesület, hogy eme első közgyűlése olyan jól sikerült; a rendezőségnek, elszállásoló kartársaknak a maga nemében

páratlan, igazán magyaros vendégszeretetét; sajnálattal hozza tudomásul Miresz Flóris koháltisztnek elhalálozását. Bejelentí, hogy az osztály tagjául Sorek János segédaltiszt, Sorek Károly ácsmester, Paduch Ferencz. Ujcz József, Hodina Mihály, Pleva András és Meszjarik András jelentkezett. Minthogy több osztálytag tagjárulékát ismételt felszólítás daczára sem fizette be, felolvassa a hátrálékosok jegyzékét. Alelnöknek beszámolója örvendetes, — Miresz osztálytag halála szomorú tudomásul szolgál. A felvételt kérő tagok ellen kifogás nem léteztván, felvételük a központi választmány elé terjesztetik. A hátrálékos tagjárulék végső határnapjául október 1-e tüzetelt ki, azzal, hogy ki ebbeli kötelezettségének addig nem tesz eleget nyilvános körözvénynyel lesz felszólítandó.

Következtvén Kellner Aurél intézőnek a nagybányai értekezletre vonatkozó beszámolója, előadja, hogy az értekezleten magán nem vehetett részt, mert ez ellen általa el nem hárítható s saját hibáján kívül álló akadály merült fel, de az értekezlet befejezése után annak lefolyásáról s határozatairól kimerítő felvilágosítást kapott az értekezletet vezető elnök úrtól.

Kellner Aurél intéző, értesíti tovább a jelenlevőket, hogy felhívás folytán előadta az egyesület memorandumának pontozatait, melyeket az értekezlet meghallgatott s az értekezletet vezető elnök úr kijelentette, hogy ezélunk közös és anynyira összszefügg, hogy ha közös kérelmünk teljesítve lesz, úgy a tiszték, mint az altiszték sérelmein segítve lesz, miért is ha az 1909. évi XV. t.-cz. ránk nézve is hatályba lép, az egyesület memorandumának benyújtását mellőzendőnek ajánlja. Mire ő kijelentette, hogy a magyar bányász és kohász altiszték egyesülete részéről benyújtandó memorandum 2. és 3. pontját az értekezlet közös kérvényének elintézéséig függőben tartja. Ezen eljárását a közgyűlés is helybenhagyta. Fölolvassa az értekezleten felvett jegyzőkönyvet valamint a magas felterjesztésre véglegesen megszövegezett memorandumot, melyből néhány sort alábbiakban reprodukálunk:

«Hosszabb eszmecsere után el lett határozva, hogy a memorandum nem a kéyviselőházhoz, hanem a m. kir. pénzügyministerhez legyen címelve és nyujtassék be, először általánosságban s azután részleteiben csekélyebb változásokkal elfogadott következő határozatokkal:

A memorandum az értekezlet dátumával láttassék el, azt írják alá az igazgatóságok és önálló hivatalok vezetői, ugyancsak ezek legyenek az illető bányavidékek országgyűlési követeivel együtt az átadó bizottság tagjai, melynek vezetésére gróf Teleki Géza, az országos magyar bányászati és kohászati egyesület elnöke kéretik fel. Az országos képviselők az illető vidék bizottsági tagjai által írásban vagy személyesen szállítandók fel, gróf Teleki Géza Ő Nagyméltósága pedig a küldöttség vezetésére nézve az értekezletől írásban kéressék fel, aki aztán a további eljárást a bizottsági tagok értesítései alapján határozza meg,

még pedig lehetőleg minél előbb, de mindenesetre még a budget tárgyalása előtt. A felmerülő netaláni költségek közösen viselendők. A kezelőtisztek és altisztek képviselői, akik a tanácskozmányon részt nem vettek, a határozatokról az elnökség által értesítve lettek arra nézve, hogy kérelmük tekintetbe vételett és a memorandumba speczialiter külön is fel lettek véve.«

Ugy a jegyzőkönyv, mint a kérvény tudomásul vételett.

Több tárgy nem lévén a gyűlés berekesztetett.

K. m. f.

Balázs János, s. k.

oszt. alelnök.

Matejka Gyula, s. k.

oszt. titkár.

Jegyzőkönyv.

A Magyar Bányász és Kohász Altisztek Országos Egyesülete központi választmányának 1909. szeptemb. hó 11-én délután 5 órakor Selmezbányán tartott rendkívüli gyűléséről.

Tárgy. A körmőczi osztály bizalmatlansági nyilatkozata.

Jelen voltak: Kellner Aurél elnök; Nagyságos Litschauer Lajos bányatanácsos, tiszteletbeli tag; Urbán Vilmos alelnök; Ballay János titkár; Gindl János pénztáros; Gindl József házgonnok; Riedl Ferencz, Jakóby Ferencz, Szekerásy János, Pischl László, Klinger Béla, Polhy János, Balázs János, Vancso József, Rudnay Adolf választmányi tagok.

Tárgyalás. Közpon'ti elnök megnyitván a rendkívüli választmányi ülést, a körmőczi osztály folyó év aug. hó 22-én tartott rendkívüli ülésének jegyzőkönyvét felolvastatja; konstatálja, hogy e jegyzőkönyv határozata szerint már nem bírja az egyesület osztatlan bizalmát és így központi elnöki tisztéről lemond, kérvén a választmányt, hogy az elnöki szék betöltése iránt saját hatáskörében a szükséges sürgős lépéseket tegye, nehogy a nagy küzdelmek árán megalakult egyesület vezető hiányában a feloszlás veszedelmébe kerüljön (Nem engedjük! Éljen az elnök! felkiáltások.) *Gindl János* pénztáros, a tisztikarnak a központi elnökkel való szolidaritását hangoztatja s kinyilatkoztatja úgy saját, mint tisztitársai nevében, hogy az elnökkel együtt leteszi mandátumát

Elnök, alelnök, pénztáros, titkár, elhagyják az elnökségi asztalt. Az ekként elárvult és az elnökséget váratlanul ért sértés által rendkívül meglepett választmány nevében a tárgyalások további menetének biztosítására Litschauer Lajos tiszteletbeli tag, korelnöknek a megválasztását javasolja, hogy a felzavart kedélyek lecsillapultával, a nyilván félreértésen alapuló zavar, amely az egész egyesületi életre rendkívül sajnálatos, talán igen is káros behatással lehet, kiegyenlíthető s az egyesületnek megalakulása, és megerősödése körül rendkívüli és hervad-

hatallan érdemeket szerzett központi elnök és központi tisztikar az ügyek vezetésének élén megtartható legyen.

Urbán Vilmos lelépett alelnök, kor szerint talán legidősebb lévén, engedelmet kér, hogy a korelnökség, ebben a rendkívüli esetben, nagyon sok egyszerűséget és nyugodtságot kívánó tisztére, Nagyságos Litschauer Lajos bányatanácsos, tiszteletbeli tagot kérje fel a választmány, illetőleg az öszszegyült altisztek nevében.

Litschauer Lajos tiszteletbeli tag, ugyan nem barátja a nyilvános szereplésnek, mert bár szívesen munkálja a magyar bányász és kohász altisztek országos egyesületének ügyeit, ezen ügyek vezetésétől mindig távol akart maradni már azért is, hogy az egyesület függetlenségét még a legegyszerűbb külsőségekkel is dokumentálja. Bizonyítékát adta ennek akkor is, mikor az egyesület megalakulása alkalmával tiszteletbeli elnökséggel kínálták meg és bár nagyon megtisztelve érezte magát a kitüntető bizalom által, mégis visszautasította a kitüntetést s csak arra vállalkozott, hogy adandó alkalomkor tanácscsal szolgál az egyesületnek. Ime sajnos, meg van az alkalom és így, hogy szavát állja, elvállalja az elérvult központi választmányban a korelnökséget, mert hiszi, hogy a központ iránt Kőrmöczbányán megnyilatkozott bizalmatlansági szavazat ő reá, ki eddig a vezetéstől távol állott, talán nem vonatkozik. A tárgyalást újból megnyitja, a jegyzőkönyv vezetésére a volt titkárt, a hitelesítésre Klinger és Pohly választmányi tag urakat kéri fel.

A kőrmöczi jegyzőkönyvnek pontról pontra való ismételt felolvasása közben megállapítja korelnök, hogy a kőrmöczi oszt. elnökének Maros-ujvárott elhangzott, az elnökséget kitüntető köszönő felszólalása és a bizalmatlansági szavazat között, igen nagy az ellentét és ellenmondás és azt is megállapítja, hogy Kőrmöczön a többség először a közgyűlés lefolyásáról szóló jelentést tudomásul vette s csak utóbb tért el már kimondott első határozatától s csak a kisebbség szónokainak mivel sem megokolt argumentálására változtatta meg véleményét és mondott sujtó bizalmatlansági ítéletet.

Urbán Vilmos ki csak a közgyűlés bizalmából lett az egyesület alelnökségével megtisztelve s ki ekként a közgyűlés kifogásolt határozataira befolyással nem lehetett, feljogosítva érzi magát arra, hogy a kőrmöczi határozat ellen óvást tegyen és óvást emeljen minden oly javaslattal szemben, amely az egyesület békéjét és békés fejlődését megzavarhatja. Megnyugtatja a lelépett elnököt, hogy ő iránta, a választmány minden egyes tagja s bátran mondhatja a selmecziek öszszessége teljes bizalommal van s ezért kéri, hogy az egyesület érdekében, lelépő szándékáról lemondva, továbbra is vezesse az egyesület ügyeit biztosítván őt, hogy a tisztikar híven kitart mellette s vele dolgozik, de

vele vissza is vonul. (Éljen az elnök! felkiáltások.) Majd folytatja beszédét, s következő határozati javaslatot terjeszti a választmány elé.

Igen tisztelt Választmány!

Hallották Uraim a körmöczi osztály jegyzőkönyvét! Tartalma ügyebár meglepő, mert váratlan; váratlan és meglepő a vád, amely a körmöczi taglársak részéről fiatal egyesületünk központi vezetőségét egyenesen sértő módon támadja meg. Érezni kell mindnyájunknak, és érezzük is mindannyian, hogy e Körmöczbányáról érkező támadás egyesületünk belső élete ellen tör és úglátszik. szándékosan arra az időre esik, a mikor központi vezetőségünk, annak szeretve tisztelt elnökében, Marosujvárott, méltó és megérdemelt ünneplésben részesült. Keressük Uraim az okokat, amelyek a körmöczi osztályt méltatlan, jogosulatlan és igazságtalan határozatának hozatalára vezették. Kereshetjük ezeket az okokat bárhol, csak nem a méltányosság keretein belül, mert ha méltányosan bírálja el a körmöczi osztály a központnak és az ennek az élén álló központi elnökségnek a működését, feltétlenül elismeréssel és nem gáncscsal kell, hogy illesse azt. Szemére lobbantja a körmöczi osztály a központi elnökségnek, hogy az egyesület működésében ez ideig semmi pozitív eredmény nem éretett el. Kérdem, mi pozitív eredmények várhatók egy rövid életidejű, még a kezdet nehézségeivel küzdő, még gyenge oly egyesülettől, amelyet, mint a szóban forgó eset is mutatja, nem támogatnak, hanem támadnak, melynek szervei nem összetartásra, hanem széthúzásra látszanak szervezkedni. Távól áll tőlem, hogy ez állításomat általánosítsam, mert egyesületünk osztályai és tagjai, a körmöczi osztály és ennek egyes tagjai kivételével, — hála Istennek lelkesedéssel támogatják az elnökséget önzetlen, fáradtságos és küzdelmes, nehéz szervező munkájában és abban a nagyon is hálátlan fáradozásban, hogy az eddig elnyomott bányász és kohász altiszti kart, a társadalomban az őt megillető helyre állítsa. Azzal vádolja a körmöczi osztály az elnökséget, hogy a legutóbb lezajlott közgyűlés alkalmával nem védte meg kellőképpen az altiszti karnak az érdekeit! Minő érdekeket kellett volna megvédeni ott, hol senki sem támadott, ahol senki sem kívánta a védelmet? Avagy rászorult e a magyar altiszti kar a védelemre ott, hol a magyar bányászati fő, főbb és jóformán legfőbb vezetői az altiszteket méltatlan bántódások ellen megvédelmezik, *ahol a legilletékesebb körökből érkező tanácsok megfontolásából eredő javaslatok felett kellett határozni?* A jegyzőkönyvből látom, hogy az elnökség korrektül, helyesen, megfontoltan az egyesület és az altiszti kar legvitálisabb érdekeinek öntudatos szemmel tartásával járt el akkor, mikor a közgyűlésen a körmöczi osztály által kifogásolt módon járt el s ezért (Éljenzés!) indítványozom, hogy a választmány mai rendkívüli közgyűlése felállással üdvözölje a központnak megsértett elnökét (felállás, élénk éljenzés) és utasítsa

viszsa a körmőczi osztálynak azt a méltatlan vádját, és jogtalan és következetlen határozatát, amelylyel a központi elnökség iránt bizalmatlanságot szavazott és egyhangú lelkes éljenzéssel fejezze ki elnöke iránt törhetetlen ragaszkodását, tiszteletét és szeretetét. (Éljenzés.)

Indítványozom, hogy a választmány mai rendkívüli ülésének ezen határozata, jegyzőkönyvi kivonat alakjában azonnal közöltessék a körmőczi osztály elnökségével azzal a hozzáadással, hogy a központ mint jobban informált fél, mindenesetre jobban tudja mit kell tennie az egyesület érdekében, mint az intéző körökkel érintkezésbe nem jövő vidéki tagok s, hogy az elnökség a sértő bizalmatlansági nyilatkozatot, eddigi önzetlen, lelkiismeretes és öntudatos munkásságának jutalmá gyanánt, mindig emlékeztetésben fogja tartani, de azért az általa s az egyesület tagjainak többsége által helyesnek tartott és a magyar bányász és kohász altiszti kar méltóságához egyedül illő higgadt és megfontolt eljárás módtól, addig míg a választmány és az egyesület tagjai többségének bizalmából az ügyek vezetését kezében tartja, -- el nem tér (Helyeslés.)

Korelnök meleg hangú elismeréssel nyilatkozik az elnök eddigi működéséről és őszintén gratulál az egyesületnek az oly elnökhöz, és oly központi vezetőséghez, amely mint a milyen Kellner Aurél intéző úr és tisztársai, kik minden tekintetben osztatlan elismerést és méltatást érdemelnek. Maga részéről a választmányban megnyilatkozott lelkesült bizalom-nyilvánítást elégtételnek látja s maga részéről is külön kéri a központ vezetőségét, hogy a rajta esett sérelmet elfelejtve, tovább haladjon azon az úton, amelyet higgadt megfontolás és komoly meg gondoltság szabnak eléje. (Az elnökséget átadja *Kellner Aurél*-nak.)

Kellner Aurél nehezen bár, de a megnyilatkozó bizalom hatása alatt, meghajol a választmány akarata előtt s visszatér arra a helyre, amelyre őt annak idején az egyesület osztatlan bizalma állította. Sajnálja, hogy az indokok félreértéséből vagy meg nem értéséből származó ilyen esetek zavarják az egyesület csendes munkásságát és kéri a tisztikar támogatását, s további önzetlen működését. (Éljenzés.) Határozatilag kimondja, hogy korelnöknek a gyűlés vezetéseért jegyzőkönyvi köszönet szavaztatik és, hogy az Urbán Vilmos által előterjesztett határozati javaslat a körmőczi osztály elnökségével közölni fog. (Éljenzés! Helyeslés.)

K. m. f.

Litschauer Lajos, sk.

mint korelnök.

Kellner Aurél, sk.

mint elnök.

Ballay János, sk.

mint jegyző.

Hitelesítők.

Pohly János, sk.

Klinger Béla, sk.

Híradások.

A vidéki osztályok köréből. A Magyar Bányász- és Kohász-Altisztek Országos Egyesülete, Vashegy-Rákosi osztályának július hó 11-én és Körmöczi osztályának július hó 18-án tartott üléseiről felvett jegyzőkönyveket, miután azok nagyon későn, illetve csak szeptember hó folyamán érkeztek be a központ elnökéhez és a szerkesztőséghez és tartalmuk is, legalább amennyiben a közgyűlés előkészítésére vonatkozik, idejét multa, — csak legfontosabb tárgyaik kiemelésével, kivonatosan közölhetjük:

A Vashegy-Rákosi osztály július hó 11-én tartott ülésén a közgyűlésen való képviselőre a marosújvári osztály elnökét kérte fel s az osztályi tagjainak sorából Dobaj István tagot töröltetni rendelte.

A Körmöczi osztály jul. 18-án tartott ülésén igen szép számmal jelentek meg a tagok. A házszabály Toárniczky József szövegezésében elfogadtatván, a tisztikar beszámolója és a számadások bemutatása után új választásra kerül a sor, amely alkalommal elnökül Andrásfi József, alelnökül Toárniczky József, titkárnak Paschkó Imre, pénztárosnak Oszvald János, ellenőrnek Mrász János, könyvtárosnak Pichler Lajos választottak meg. A szakbizottság tagjai: Flóra Ignác, Kurinszky József, Lukács József és Polinák Ferencz; pénztárt-vizsgáló tagok: Straka József és Palencsár Márton lettek. A közgyűlésre elnökön kívül az önként jelentkező Toárniczky József alelnök küldetett ki.

Kérelem.

Tizenötéves találkozó. Csermák Sándor bányamester kéri iskolatársait, akik vele a selmecbányai m. kir. bányaiskolán tizenöt-évvél ezelőtt végeztek, a megbeszélt tizenötéves találkozó előkészítése céljából tudassák vele címüket, Baranya-Szászvárra. — **Tíz éves találkozó.** Kozmann István bányafőfelőr kéri iskolatársait, akik vele a selmecbányai m. kir. bányaiskolán, az 1900. évben végeztek, a megbeszélt tízéves találkozó előkészítése céljából tudassák vele címüket Somsálybányára, u. p. Hódoscsépány.

TARTALOMJEGYZÉK.

Halálozás. — Hivatalos közlések. Jegyzőkönyv. — Híradások. —
Kérelem.

